

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 158

Warszawa, 30 grudnia 1997 r.

III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-119-97

Pan
Maciej PŁAŻYŃSKI
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy karnej skarbowej

W załączeniu przedstawiam także opinię końcową dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

U S T A W A

z dnia 1997 r.

o zmianie ustawy karnej skarbowej

Art. 1.

W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341, z 1994 r. Nr 43, poz. 160, Nr 126, poz. 615 i Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 132, poz. 621, Nr 137, poz. 640 i Nr 152, poz. 720 oraz z 1997 r. Nr 71, poz. 449, Nr 79, poz. 485, Nr 102, poz. 643, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 936) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Przepęstwem skarbowym jest czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez niniejszą ustawę pod groźbą kary grzywny, kary ograniczenia wolności lub kary pozbawienia wolności.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. § 1. Przepisy art. 1 - 3, 4 § 1, 2 i 4, art. 5, 6, 9 § 1 i 2, art. 10 § 1 i 4, art. 12 zdanie pierwsze, art. 13 - 15, 18 - 24, 28 - 31, 34 - 37, 38 § 1, art. 40 § 1, art. 41, 43 § 2, art. 44 § 5 i 7, art. 51, 53 § 1 i 2, art. 54 § 1, art. 55-57, 58 § 1 i 2, art. 59, 60 § 1-3, 5 i 6, art. 61, 62, 63 § 2, art. 65, 66 § 1 i 2, art. 67, 68, 69 § 1 i 2, art. 70, 72 § 1, art. 73 - 77, 78 § 1, art. 79 § 1, art. 80 § 1, art. 81 - 83, 84 § 1, art. 86 § 3, art. 87, 89 § 1 i 3, art. 90, 91 § 1 i 3, art. 93 - 98, 101 § 1 pkt 4 i 5 oraz § 3, art. 102, 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106, 107 § 1, 2 i 4-5, art. 108 i 114 oraz 115 § 1, 2, 4, 8-11, 14, 17 i 18 Kodeksu karnego stosuje się odpowiednio do przęstw skarbowych, z tym, że przez wyrażenie „sąd” należy rozumieć również inny organ uprawniony do orzekania w sprawach o przęstwa skarbowe.

§ 2. Wymieniona w art. 15 § 1 i 2 oraz w art. 23 § 1 i 2 Kodeksu karnego przesłanka „dobrowolności” nie ma zastosowania do przęstw skarbowych.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przepięstwo skarbowe można popełnić umyślnie, a także nieumyślnie, jeżeli ustawa tak stanowi.”;

4) w art. 5 w zdaniu drugim wyrazy „kar dodatkowych i środków zabezpieczających na podstawie innych” zastępuje się wyrazami „innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich”;

5) w art. 6:

a) w § 3 wyrazy „art. 69” zastępuje się wyrazami „art. 87”;

b) w § 4 wyrazy „art. 72” zastępuje się wyrazami „art. 92”;

6) w art. 7:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nie podlega karze, kto popełniwszy przepięstwo skarbowe zawiadomi o tym organ powołany do ścigania, ujawni osoby, które z nim współdziałały w popełnieniu tego przepięstwa, oraz złoży uszczuploną należność państwową w terminie zakreślonym przez organ powołany do prowadzenia dochodzenia, a gdy przepięstwo nie polega na uszczupleniu takiej należności - równowartość przedmiotu przepięstwa, jeżeli podlega on przepadkowi. Nie nakłada się obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej, jeżeli przepadek dotyczy przedmiotu, którego posiadanie jest zabronione, lub który może ułatwić ponowne popełnienie czynu zabronionego. Zawiadomienie powinno być złożone na piśmie lub do protokołu.”;

b) w § 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) względem sprawcy, który w celu popełnienia przepięstwa skarbowego zorganizował grupę lub związek albo kierował ich działalnością.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Karami są:

- 1/ grzywna,
- 2/ ograniczenie wolności,
- 3/ pozbawienie wolności.”;

8) w art. 9 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone karą pozbawienia wolności, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności karę ograniczenia wolności, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny.”;

9) w art. 10:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Wymierzając karę grzywny organ orzekający uwzględnia także dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe, jak również sytuację zawodową.”;

10) art. 12¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 12¹. § 1. Wymierzając karę grzywny powyżej 500 złotych, można orzec zastępczą karę pozbawienia wolności, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie od 10 do 150 złotych.

§ 2. Zastępcza kara pozbawienia wolności nie może przekraczać 12 miesięcy, a jeżeli przestępstwo skarbowe nie jest zagrożone karą pozbawienia wolności - 6 miesięcy pozbawienia wolności; wymierza się ją w miesiącach i dniach.

§ 3. Jeżeli egzekucja kary grzywny okaże się bezskuteczna, można zamienić grzywnę, po uprzednim wyrażeniu zgody przez skazanego, na pracę społecznie użyteczną, określając czas jej trwania i rodzaj. Praca społecznie użyteczna trwa najkrócej miesiąc, najdłużej 12 miesięcy; określa się ją w miesiącach.

§ 4. Do wykonywania pracy społecznie użytecznej, o której mowa w § 3, stosuje się odpowiednio art. 35 § 1 Kodeksu karnego oraz art. 53 § 2 i 3, art. 54 - 58, 60, 62 i 63 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 5. Jeżeli w warunkach określonych w § 3 skazany nie wyrazi zgody na podjęcie pracy społecznie użytecznej albo mimo wyrażenia zgody jej nie wykonuje, sąd zarządza wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Środkami karnymi są:

1/ dobrowolne poddanie się odpowiedzialności,

2/ przepadek przedmiotów,

3/ ściągnięcie równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów,

4/ przepadek osiągniętych korzyści majątkowych,

5/ zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej, wykonywania określonego zawodu lub zajmowania określonego stanowiska,

6/ podanie wyroku do publicznej wiadomości,

7/ pozbawienie praw publicznych,

8/ środki związane z poddaniem sprawcy próbie:

a/ warunkowe umorzenie postępowania karnego skarbowego,

b/ warunkowe zawieszenie wykonania kary,

c/ warunkowe zwolnienie.”;

12) w art. 14 wyrazy „określonych stanowisk” zastępuje się wyrazami „określonego stanowiska”, a po wyrazie „działalności” dodaje się wyraz „gospodarczej”;

13) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Przepadek osiągniętych korzyści majątkowych oraz przepadek przedmiotów stanowiących przedmiot przestępstwa skarbowego można orzec w wypadkach określonych w niniejszej ustawie.”;

14) w art. 16 w § 1 i 2 wyraz „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”;

15) w art. 17:

a) w § 1 wyraz „Rzeczy” zastępuje się wyrazem „Przedmioty”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepadku przedmiotu stanowiącego przedmiot przestępstwa skarbowego nie orzeka się, jeżeli jest on własnością osoby trzeciej, a sprawca uzyskał go w drodze czynu zabronionego.”,

c) skreśla się § 3,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepadku przedmiotu można nie orzec, jeżeli:

- 1) wartość środka przewozowego (art. 16 § 2 i 3) lub przedmiotu połączonego (art. 16 § 2), znacznie przewyższa wartość przedmiotu czynu zabronionego,
- 2) orzeczenie jego byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego czynu zabronionego, chyba że chodzi o przedmiot pochodzący bezpośrednio z tego czynu.”;

16) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. § 1. Środkami zabezpieczającymi są:

1) środki lecznicze:

- a) zakład zamknięty,
- b) zakład psychiatryczny,
- c) zakład karny, w którym stosuje się środki lecznicze lub rehabilitacyjne,
- d) zamknięty zakład leczenia odwykowego,
- e) placówka leczniczo-rehabilitacyjna,

2) środki nielecznicze:

- a/ przepadek przedmiotu,
- b/ zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej,
- c/ zakaz wykonywania określonego zawodu,
- d/ zakaz zajmowania określonego stanowiska.

§ 2. Przepadek wymieniony w § 1 pkt 2 lit. a można orzec tytułem środka zabezpieczającego, jeżeli:

- 1) sprawca dopuścił się czynu zabronionego w stanie niepoczytalności,
- 2) społeczna szkodliwość czynu jest znikoma,
- 3) zastosowano warunkowe umorzenie postępowania karnego skarbowego,

- 4) zachodzi okoliczność wyłączająca ukaranie sprawcy czynu zabronionego,
- 5) zastosowano przepis art. 10 § 4 Kodeksu karnego.

§ 3. Zakazy wymienione w § 1 pkt 2 lit. b-d może orzec sąd tytułem środka zabezpieczającego, jeżeli sprawca dopuścił się czynu zabronionego w stanie niepoczytalności i jeżeli jest to konieczne ze względu na ochronę porządku prawnego. Wymienione zakazy orzeka się bez określenia terminu; sąd uchyla zakaz, jeżeli ustaną przyczyny jego orzeczenia.”;

17) w art. 19 w § 3 po wyrazie „przepadku” dodaje się wyraz „przedmiotu”;

18) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Sąd może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości w sposób przez siebie określony, jeżeli uzna to za celowe.”;

19) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. § 1. Stosując nadzwyczajne złagodzenie kary, organ orzekający może:

- 1/ wymierzyć karę ograniczenia wolności, jeżeli czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności,
- 2/ odstąpić od wymierzenia kary i orzec środek karny wymieniony w art. 13 pkt 2 - 6,
- 3/ odstąpić od wymierzenia środka karnego chociażby jego orzeczenie było obowiązkowe,
- 4/ wymierzyć zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze niższym od przypadającego według równoważnika ustawowego.

§ 2. W wypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, przepis art. 24 § 2 stosuje się.

§ 3. Jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności państwowej, a należność, której uszczuplenie dotyczy, została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego, nadzwyczajne złagodzenie kary polega na orzeczeniu tylko kary grzywny w wysokości nie przekraczającej połowy górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych za to przestępstwo.”;

20) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. § 1. Jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności państwowej, organ orzekający może odstąpić od wymierzenia kary tylko wtedy, gdy uszczuplona należność została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.

§ 2. Przepisu art. 61 § 2 Kodeksu karnego nie stosuje się, jeżeli przypadek dotyczy przedmiotu, którego posiadanie jest zabronione, lub który może ułatwić ponowne popełnienie czynu zabronionego.”;

21) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub jest równoważny grzywnie od 10 do 150 złotych.”;

22) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. § 1. Sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeżeli sprawca:

- 1/ popełnia umyślne przestępstwo skarbowe, a wartość przedmiotu czynu jest znaczna albo jeżeli sprawca przez umyślne przestępstwo skarbowe powoduje uszczuplenie należności państwowej znacznej wartości,
- 2/ uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu,
- 3/ popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa albo więcej przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona tego samego przepisu,
- 4/ skazany za umyślne przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności lub karę ograniczenia wolności albo karę grzywny nie niższą od 10 000 złotych, w ciągu 5 lat po odbyciu kary wynoszącej co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności lub 6 miesięcy ograniczenia wolności albo po uiszczeniu nie mniej niż 5000 złotych grzywny popełnia umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju,
- 5/ popełnia przestępstwo skarbowe działając w zorganizowanej grupie albo w związku mającym na celu popełnianie przestępstw skarbowych,

- 6/ popełnia przestępstwo skarbowe używając przemocy lub grożąc natychmiastowym jej użyciem, w szczególności posługując się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym albo działając wspólnie z inną osobą, która używa takiej przemocy lub grozi natychmiastowym jej użyciem,
- 7/ przez nadużycie stosunku zależności lub wykorzystanie krytycznego położenia nakłania inną osobę do popełnienia przestępstwa skarbowego.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności państwowej, a należność ta została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.

§ 3. Przepisu § 1 pkt 5 nie stosuje się, jeżeli sprawca odstąpił od udziału w zorganizowanej grupie lub związku i ujawniając przed organem ścigania istotne okoliczności zamierzonego przestępstwa skarbowego, zapobiegł jego popełnieniu; nie dotyczy to sprawcy, który w celu popełniania przestępstw skarbowych zorganizował grupę lub związek albo kierował ich działalnością.

§ 4. W rozumieniu niniejszej ustawy przez znaczną wartość uważa się wartość, która w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetkrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia.”;

23) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. § 1. Stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd orzeka:

- 1/ karę pozbawienia wolności do roku albo karę ograniczenia wolności, jeżeli czyn jest zagrożony tylko karą grzywny, co nie wyłącza wymierzenia także kary grzywny przewidzianej za ten czyn zabroniony,
- 2/ karę pozbawienia wolności do lat 5 zamiast przewidzianej za przestępstwo skarbowe łagodniejszej kary pozbawienia wolności, co nie wyłącza wymierzenia także kary grzywny przewidzianej za ten czyn zabroniony w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonej o połowę.

§ 2. Stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd orzeka także karę pozbawienia wolności do lat 5 zamiast grożącej tylko kary grzywny, co nie wyłącza wymierzenia kary grzywny przewidzianej za dany czyn zabroniony, jeżeli sprawca popełnia przestępstwo skarbowe:

- 1) z art. 48 § 1 lub z art. 81 § 1, a wartość przedmiotu czynu jest wielka,
- 2) z art. 80 § 1, a kwota cła narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości,
- 3) z art. 94 § 1 i 2, a kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości.

§ 3. W wypadku określonym w § 2 stosuje się odpowiednio przepis art. 25 § 2.

§ 4. Przez wielką wartość rozumie się wartość, która w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza tysiąckrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia.”;

24) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. § 1. W razie skazania sprawcy, o którym mowa w art. 25 § 1 pkt 2 i 5, sąd może orzec przepadek osiągniętych korzyści majątkowych, pochodzących, chociażby pośrednio, z popełnienia przestępstwa skarbowego w całości albo w części.

§ 2. W razie orzeczenia przepadku osiągniętych korzyści majątkowych w całości, kary grzywny nie orzeka się, chociażby jej orzeczenie było obowiązkowe.

§ 3. Przepadek określony w § 1 obejmuje mienie należące do sprawcy w chwili wszczęcia postępowania. Przedmioty i prawa majątkowe wyłączone z tego przepadku określają przepisy dotyczące wykonania tego środka.

§ 4. W razie orzeczenia przepadku osiągniętych korzyści majątkowych w części, sąd określa poszczególne przedmioty lub inne składniki mienia skazanego, podlegające przepadkowi.

§ 5. Przepis art. 44 § 7 Kodeksu karnego stosuje się odpowiednio.”;

25) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Kara nadzwyczajnie obostrzona nie może przekroczyć 375 000 złotych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 5 lat pozbawienia wolności.”;

26) w art. 28:

a) dodaje się nowe § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy, nie przekraczając jednak 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 6 lat pozbawienia wolności.

§ 3. Orzekając karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, sąd może orzec grzywnę do wysokości 150 000 złotych, chociażby jej nie orzeczono za pozostające w zbiegu przestępstwa skarbowe; orzekając karę łączną ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, sąd może orzec grzywnę do wysokości 75 000 złotych.”,

b) dotychczasowa treść § 2 i 3 otrzymuje odpowiednio oznaczenie art. 28a § 1 i 2;

27) po art. 28a dodaje się art. 28b i 28c w brzmieniu:

„Art. 28b. § 1. Jeżeli sprawca, w warunkach określonych w art. 28 § 1, popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw skarbowych, określonych w art. 25 § 1 pkt 3, lub ciąg przestępstw skarbowych oraz inne przestępstwo skarbowe, organ orzekający wymierza karę łączną, stosując odpowiednio przepisy Kodeksu karnego o zbiegu przestępstw oraz o łączeniu kar i środków karnych.

§ 2. Jeżeli sprawca został skazany dwoma albo więcej orzeczeniami za przestępstwa skarbowe należące do ciągu przestępstw skarbowych określonego w art. 25 § 1 pkt 3, wymierzona w orzeczeniu łącznym kara nie może przekroczyć górnych granic wymiaru określonych w art. 26 § 1 i 2.

Art. 28c. Wydaniu orzeczenia łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw skarbowych lub zbiegające się przestępstwa skarbowe zostały już w całości albo w części wykonane; kara pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający stosunkowi kwoty zapłaconej do wysokości grzywny.”;

28) w art. 29:

a/ dodaje się nowy § 1 w brzmieniu:

„§ 1. Warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do sprawcy przestępstwa skarbowego popełnionego w warunkach określonych w art. 25 § 1 pkt 1-3, 5-7 i art. 26 § 2”,

b/ dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 2,

c/ dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Zawieszając wykonanie kary ograniczenia wolności sąd może orzec grzywnę w wysokości do 75 000 złotych. W razie zarządzenia wykonania kary ograniczenia wolności, grzywna orzeczona nie podlega wykonaniu; kara ograniczenia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający stosunkowi kwoty zapłaconej do wysokości wymierzonej kary ograniczenia wolności.”;

29) w art. 30:

a/ dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1, z tym że wyrazy „art. 29” zastępuje się wyrazami „art. 29 § 2”,

b/ dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli skazany za umyślne przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju, sąd może go warunkowo zwolnić po odbyciu dwóch trzecich kary, jednak nie wcześniej niż po 6 miesiącach.”;

30) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Po upływie połowy okresu, na który orzeczono środki karne wymienione w art. 13 pkt 5 i 7, nie wcześniej jednak niż po roku, sąd może uznać je za wykonane, jeżeli skazany przestrzegał porządku prawnego.”;

31) w art. 31 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadku przewidzianym w § 1 czas popełnienia przestępstwa skarbowego ustala się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Jeżeli sprawca przestępstwa skarbowego dopuścił się narażenia Skarbu Państwa na

uszczerplenie cła, czas jego popełnienia ustala się z dniem, w którym powstał dług celny.”;

32) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

- „Art. 31a. § 1. Do przedawnienia wykonania środków karnych wymienionych w art. 13 pkt 2 - 7 stosuje się odpowiednio art. 103 § 1 pkt 3 Kodeksu karnego.
- § 2. Do zatarcia skazania w stosunku do środków karnych wymienionych w art. 13 pkt 2 - 7 stosuje się odpowiednio art. 107 § 6 Kodeksu karnego.”;

33) art. 32 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 32. § 1. Za karę grzywny wymierzoną sprawcy przestępstwa skarbowego można przyczynić w całości albo w części odpowiedzialną osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, jeżeli sprawcą czynu jest zastępca tej osoby załatwiający jej sprawy jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub działający w jakimkolwiek innym charakterze, a zastępowany podmiot odniósł lub mógł odnieść z przestępstwa jakąkolwiek korzyść majątkową.
- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotu.
- § 3. W razie nałożenia odpowiedzialności posiłkowej zobowiązuje się podmiot, który uzyskał korzyść majątkową do jej zwrotu w całości albo w części na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego; nie dotyczy to korzyści majątkowej podlegającej zwrotowi innemu podmiotowi.
- § 4. Odpowiedzialności posiłkowej nie stosuje się wobec organów lub instytucji administracji państwowej lub jednostki samorządu terytorialnego.”;

34) w art. 33 § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. W razie nałożenia odpowiedzialności posiłkowej przy wymiarze kary grzywny stosuje się odpowiednio art. 10 § 2.”;

35) art. 34 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 34. § 1. Osoba odpowiedzialna posiłkowo uiszcza wymierzoną grzywnę, jeżeli skazany nie uiszczy jej w terminie i zostanie stwierdzone, że nie można jej ściągnąć w drodze egzekucji.
- § 2. Jeżeli grzywna została uiszczona lub ściągnięta od skazanego w drodze egzekucji tylko w części, odpowiedzialność posiłkową zmniejsza się w sposób odpowiadający stosunkowi kwoty zapłaconej do wysokości kary grzywny.
- § 3. Jeżeli grzywna została uiszczona lub ściągnięta od osoby odpowiedzialnej posiłkowo tylko w części, można zamienić karę grzywny, po uprzednim wyrażeniu zgody przez skazanego, na pracę społecznie użyteczną, a jeżeli skazany nie podejmie tej pracy, sąd orzeka wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności.
- § 4. W stosunku do osoby odpowiedzialnej posiłkowo nie stosuje się wykonania pracy społecznie użytecznej, ani zastępczej kary pozbawienia wolności.
- § 5. Postępowania wykonawczego nie umarza się w razie śmierci sprawcy przestępstwa skarbowego po uprawomocnieniu się orzeczenia o nałożeniu odpowiedzialności posiłkowej.”;

36) w art. 35 wyrazy „społecznie niebezpieczny” zastępuje się wyrazami „społecznie szkodliwy”;

37) art. 36 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 36. § 1. Przepisy art. 1-3, 4 § 1, 2 i 4, art., 5, 6, 9 § 1 i 2, art. 10 § 1, art. 12 zdanie pierwsze, art. 13 § 1, art. 14 § 1, art. 15 § 1, art. 18, 19 § 1, art. 20, 21 § 1 i 2, art. 22 § 1, art. 28 § 1, art. 29 - 31, 44 § 7, art. 53 § 1 i 2, art. 54 § 1, art. 55, 56, 58 § 2, art. 104 § 1, art. 106 i 108 oraz 115 § 1, 2 i 9 - 11 Kodeksu karnego, jak również art. 3, 5, 6 § 1, art. 7, 10 § 2, art. 11, 12, 20, 21 i 28a § 2 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do wykroczeń skarbowych, z tym, że przez wyrażenie „sąd” należy rozumieć organ uprawniony do orzekania w sprawach o wykroczenia skarbowe, a przez wyrażenie „grzywna” - karę pieniężną.
- § 2. Wymieniona w art. 15 § 1 przesłanka dobrowolności nie ma zastosowania do wykroczeń skarbowych.”;

38) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Wykroczenie skarbowe można popełnić umyślnie, a także nieumyślnie, jeżeli ustawa tak stanowi.”;

39) art. 41 - 46 otrzymują brzmienie:

„Art. 41. § 1. Karą za wykroczenie skarbowe jest kara pieniężna. Wymierza się ją w wysokości od 10 do 5 000 złotych.

§ 2. Środkami karnymi są:

1/ dobrowolne poddanie się odpowiedzialności,

2/ przepadek przedmiotów,

3/ ściągnięcie równowartości pieniężnej przepadku przedmiotu.

§ 3. Tytułem środka zabezpieczającego można orzec przepadek przedmiotu, w tym wypadku przepisy art. 182 pkt 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

Art. 42. § 1. Wymierzając karę pieniężną powyżej 100 złotych można orzec zastępczą karę pozbawienia wolności, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny karze pieniężnej od 10 do 150 złotych. Nie można wymierzyć zastępczej kary pozbawienia wolności, jeżeli właściwości lub warunki osobiste ukaranego uniemożliwiają jej odbycie.

§ 2. Zastępcza kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć 30 dni. Łączny czas trwania kar zastępczych nie może przekroczyć 3 miesięcy; wymierza się ją w dniach i miesiącach.

§ 3. Jeżeli egzekucja kary pieniężnej okaże się bezskuteczna, można zamienić karę pieniężną, po uprzednim wyrażeniu zgody przez ukaranego, na pracę społecznie użyteczną, określając czas jej trwania i rodzaj. Praca społecznie użyteczna trwa najkrócej 7 dni, najdłużej 2 miesiące; określa się ją w dniach i miesiącach.

§ 4. Praca społecznie użyteczna polega na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w odpowiednim zakładzie pracy, placówce służby zdrowia, organizacji niosącej pomoc charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej.

§ 5. Przepisy art. 12¹ § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 43. § 1. Przepadek przedmiotów obejmuje narzędzia lub inne przedmioty stanowiące rzeczy ruchome, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia skarbowego oraz przedmioty pochodzące bezpośrednio z tego wykroczenia, a także inne, jeżeli przepis ustawy tak stanowi.

§ 2. Przepisy art. 16 § 2, 17, art. 19 i 20 stosuje się odpowiednio.

Art. 44. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można poprzestać na orzeczeniu przepadku przedmiotu, jeżeli zachodzą warunki jego orzeczenia i jeżeli zostaną w ten sposób osiągnięte cele kary.

Art. 45. § 1. Karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od jego popełnienia upłynął rok. Przepisy art. 101 § 3 Kodeksu karnego oraz art. 31 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność wykroczenia skarbowego ustaje z upływem 2 lat od jego popełnienia. W razie uchylecia prawomocnego rozstrzygnięcia przedawnienie biegnie od daty jego wydania.

§ 3. Orzeczona kara lub środek karny wymieniony w art. 41 § 2 pkt 2 i 3 nie podlega wykonaniu, jeżeli od uprawomocnienia się rozstrzygnięcia upłynęły 2 lata.

Art. 46. § 1. Orzeczenie kary lub środka karnego wymienionego w art. 41 § 2 pkt 2 i 3 uważa się za niebyłe po upływie 2 lat od wykonania lub darowania albo przedawnienia ich wykonania.

§ 2. Jeżeli ukarany po rozpoczęciu, lecz przed upływem okresu przewidzianego w § 1, ponownie popełnił wykroczenie skarbowe, za które wymierzono mu karę lub środek karny, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich orzeczeń o ukaraniu.”;

40/ określone kwotowo górne granice grzywnien w art. 47 w § 1, w art. 49, w art. 50, w art. 51 w § 1, w art. 52 w § 1, w art. 53, w art. 54, w art. 55 w § 1, w art. 57, w art. 58 w § 1, w art. 59 w § 1 i 2, w art. 60 w § 1, w art. 61, w art. 62, w art. 92 w § 1 i 2, w art. 93 w § 1 i 3, w art. 94 w § 1 i 2, w art. 95 w § 1, w art. 97 w § 1 i 2, w art. 99 w § 1,

w art. 100 w § 1, w art. 101, w art. 103, art. 105 w § 1, w art. 109 w § 1, w art. 113 w § 1, w art. 114 i w art. 119 w § 1 ustala się w pięciokrotnej wysokości;

41/ w art. 48:

a/ w § 1 wyrazy „50 000 złotych” zastępuje się wyrazami „250 000 złotych”,

b/ skreśla się § 1¹,

c/ w § 2 wyrazy „500 złotych” zastępuje się wyrazami „2 000 złotych”;

42/ w art. 51 w § 2, w art. 55 w § 2, w art. 58 w § 2, w art. 59 w § 3, w art. 80 w § 4, w art. 81 w § 4, w art. 82 w § 3, w art. 83 w § 3, w art. 84 w § 2, w art. 85 w § 2, w art. 91¹ w § 3, w art. 92 w § 4, w art. 94 w § 3, w art. 95 w § 3, w art. 97 w § 4, w art. 99 w § 3, w art. 107 w § 3, w art. 113 § 3 wyrazy „500 złotych” zastępuje się wyrazami „2 000 złotych”;

43/ w art. 65 § 1 i 2 wyrazy „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”;

44/ w art. 80:

a) skreśla się § 1¹,

b) w § 3 po wyrazach „w § 1” skreśla się wyrazy „lub w § 1¹”;

45/ w art. 81:

a) skreśla się § 1¹,

b) w § 3 po wyrazach „w § 1” skreśla się wyrazy „lub w § 1¹”;

46/ w art. 88:

a) w § 1 wyrazy „art. 80 § 1 i 2, art. 81 § 1 i 2, art. 82 § 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 80 § 1, art. 81 § 1 i w art. 82 § 1”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W wypadkach określonych w art. 80 § 4, w art. 81 § 4 i w art. 82 § 3 można orzec przepadek przedmiotów wymienionych w art. 16 § 1 i 2.”;

47/ w art. 92 w § 5 i w art. 93 w § 4 wyraz „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”;

48) kwoty podatku narażonego na uszczuplenie, określone w art. 92 w § 2, w art. 93 w § 3, w art. 97 w § 2 i w art. 98 w § 2 zwiększa się do pięciokrotnej wysokości;

49/ w art. 98:

- a/ w § 1 wyrazy „karze pozbawienia wolności do lat 2 i grzywny do 25 000 złotych” zastępuje się wyrazami „karze grzywny do 125 000 złotych lub karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie”,
- b/ w § 2 wyrazy „10 000 złotych” zastępuje się wyrazami „50 000 złotych”,
- c/ w § 4 wyrazy „500 złotych” zastępuje się wyrazami „2 000 złotych”;

50/ w art. 108:

- a/ w § 1 wyrazy „5 000 złotych” zastępuje się wyrazami „25 000 złotych”,
- b/ skreśla się § 3,
- c/ w § 5 wyrazy „1-4” zastępuje się wyrazami „1, 2 i 4”;

51/ w art. 116:

- a) w § 1 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostki samorządu terytorialnego”,
- b) § 3 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 3. Księga jest to:
 - 1/ księga rachunkowa,
 - 2/ księga przychodów i rozchodów,
 - 3/ ewidencja,
 - 4/ rejestr,
 - 5/ inne podobne urządzenie ewidencyjne, do którego prowadzenia zobowiązuje przepis prawa.”;

52/ w art. 122 skreśla się wyraz „zasadniczą”, a wyrazy „art. 564 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 12 pkt 1 lit. a) i lit. c) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 556)”;

53/ w art. 123:

- a) w § 1 wyraz „zasadniczą” skreśla się,
- b) w § 2 wyrazy „art. 99 - 103” zastępuje się wyrazami „art. 94 - 99”;

54/ art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. § 1. W postępowaniu przed finansowymi organami orzekającymi lub organami dochodzenia w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe stosuje się odpowiednio art. 2, 4-10, 16, 17 § 1 pkt 1-8 i 11 oraz § 3, art. 19, 22, 213, 214 § 3-6 i § 8 oraz art. 578-584 Kodeksu postępowania karnego. Przez wyrazy „sąd” lub „prokurator” należy rozumieć również finansowy organ orzekający lub organ dochodzenia, przed którym toczy się sprawa.

§ 2. W sprawach o przestępstwa skarbowe stosuje się odpowiednio art. 21 i 585-589 Kodeksu postępowania karnego.”;

55/ w art. 128 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Uprawnienia i obowiązki kierownika organu dochodzenia, finansowego organu dochodzenia oraz kierownika finansowego organu orzekającego przysługują ich zastępcom.”;

56/ w art. 129 w pkt 1 wyrazy „art. 48, 56, 63 § 1 i 2 oraz w art. 80 - 87” zastępuje się wyrazami „art. 48, 63 § 1 i 2, art. 80 - 87 oraz art. 91¹”, a wyrazy „Ministra Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Ministra Finansów”;

57/ w art. 131 wyrazy „Ministra Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;

58/ w art. 133:

a) w § 1 wyrazy „art. 21, 22 § 1 i 2, art. 23 § 1 i art. 24” zastępuje się wyrazami „art. 31, 32 § 1 i 2, art. 33 § 1 i art. 34”,

b) w § 2 po wyrazie „Finansów” skreśla się przecinek i wyrazy „a w sprawach należących do właściwości organów administracji celnej - Minister Handlu Zagranicznego”;

59/ art. 135 otrzymuje brzmienie:

„Art. 135. § 1. Pracownik finansowego organu orzekającego lub organu dochodzenia jest z mocy prawa wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli:

- 1/ sprawa dotyczy tego pracownika bezpośrednio,
- 2/ jest małżonkiem strony albo jej obrońcy, pełnomocnika lub przedstawiciela ustawowego, albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób,
- 3/ jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt 2, albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4/ był świadkiem czynu, o który sprawa się toczy albo w tej samej sprawie był przesłuchany w charakterze świadka lub występował jako biegły,
- 5/ brał udział w sprawie jako obrońca, pełnomocnik lub przedstawiciel ustawowy strony,
- 6/ uczestniczył w niższej instancji w wydaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia lub zarządzenia,
- 7/ brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone,
- 8/ brał udział w wydaniu postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania.

§ 2. Powody wyłączenia trwają mimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

60/ w art. 136 wyrazy „pomiędzy pracownikiem a stroną zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności” zastępuje się wyrazami „istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie”;

61/ w art. 138:

- a) w § 2 wyrazy „art. 63-68, 70 § 1, art. 72, 73, 76 i 77 i odpowiednio art. 62 i 75 tego kodeksu” zastępuje się wyrazami „art. 73 - 77, 78 § 1 i art. 79 § 1, 2 i 4, art. 82, 83, 85, 86 i 175 i odpowiednio art. 72 i 84 tego kodeksu”, a wyrazy „art. 69 i 74 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 78 i 81”,
- b) w § 3 wyrazy „art. 70 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 79 § 1 i 2”, a wyrazy „zespołu adwokackiego, którego kierownik deleguje obrońcę”, zastępuje się wyrazami „prezesa miejscowo właściwego sądu rejonowego o wyznaczenie obrońcy”;

62/ w art. 139:

- a) w § 1 po wyrazie „prawna” skreśla się przecinek, a wyrazy „zrzeszenie lub organizacja” zastępuje się wyrazami „lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej”,
- b) w § 3 wyrazy „art. 62 i 66” zastępuje się wyrazami „art. 72 i 75”,
- c) w § 4 wyrazy „art. 165 - 167” zastępuje się wyrazami „art. 182, 183 i 185”;

63/ w art. 145 wyrazy „art. 92” zastępuje się wyrazami „art. 105”;

64/ w art. 146 wyrazy „art. 104” zastępuje się wyrazami „art. 119”, a wyrazy „103, 105 i 106” zastępuje się wyrazami „118, 120 i 121”;

65/ w art. 147:

- a) w § 1 wyrazy „art. 107 - 112” zastępuje się wyrazami „art. 122 - 127”,
- b) w § 3 wyrazy „art. 111 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 126 § 1”;

66/ art. 148 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 148.** Do doręczeń stosuje się odpowiednio art. 128-134, 136-138, 139 § 1 i 3, art. 140 i 142 Kodeksu postępowania karnego oraz przepisy wydane na podstawie art. 141 tego kodeksu.”;

67/ w art. 149:

- a) w § 1 wyrazy „art. 129 § 1 pkt 1 - 7 i § 2, art. 131, 133 § 1, art. 134, 136 i 137” zastępuje się wyrazami „art. 143 § 1 pkt 1 - 8 i § 2, art. 145, 147 § 1, 3 i 4, art. 148, 150 i 151”, a wyrazy „art. 133 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 147 § 5”,
- b) w § 2 wyrazy „art. 130 § 3” zastępuje się wyrazami „art. 144 § 3”;

68/ w art. 150 w § 2 wyrazy „art. 143 § 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 157 § 1 i 2”;

69/ w art. 151 w § 2 wyrazy „art. 146 - 151” zastępuje się wyrazami „art. 161-166”;

70/ art. 152 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 152. § 1. Do dowodów stosuje się art. 167-174, 176-180, 182-185, 190, 191, 192 § 2, 3 i 4, art. 193-195, 198-208, 211, 212, 215, 217-236 Kodeksu postępowania karnego ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału. Określone w tych przepisach uprawnienia i obowiązki procesowe Policji dotyczą także innych organów dochodzenia.
- § 2. Finansowy organ dochodzenia może wystąpić z wnioskiem do prokuratora o przedsięwzięcie czynności, o których mowa w art. 237 § 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego. Przepisy art. 237 § 3-7 i art. 238-242 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.”;

71/ po art. 152 dodaje się art. 152a w brzmieniu:

- „Art. 152 a. Organ dochodzenia lub finansowy organ orzekający, przed którym toczy się postępowanie, zarządza w stosunku do oskarżonego przeprowadzenie wywiadu środowiskowego przez zawodowego kuratora sądowego, gdy zachodzi wątpliwość co do jego poczytalności. Przepisy art. 214 § 3 - 8 i art. 216 Kodeksu postępowania karnego stosuje się.”;

72/ w art. 153:

- a) w § 1 wyrazy „art. 162 § 3” zastępuje się wyrazami „art. 179 § 3”;
- b) w § 2 wyrazy „art. 163” zastępuje się wyrazami „art. 180”;
- c) w § 3 wyrazy „art. 164 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 181 § 2”;

73/ w art. 154 wyrazy „art. 167” zastępuje się wyrazami „art. 185”;

74/ w art. 155 wyrazy „174 § 3” zastępuje się wyrazami „192 § 2”;

75/ w art. 156 wyrazy „art. 160, 162, 163, 172, 173 § 1 i art. 179” zastępuje się wyrazami „art. 177, 179, 180, 190, 191 i 196”;

76/ w art. 157:

- a) w § 1 wyrazy „art. 189, 191, 197 § 3 i art. 198 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 217 § 1 i 3, art. 218 § 1 i art. 220”, a wyrazy „art. 198 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 218 § 1”,
- b) w § 2 wyrazy „art. 200” zastępuje się wyrazami „art. 231 § 1”,
- c) w § 3 w zdaniu drugim wyrazy „Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem” skreśla się,
- d) w § 4 wyrazy „art. 201” zastępuje się wyrazami „art. 232”;

77/ w art. 158 wyrazy „art. 205 - 208” zastępuje się wyrazami „art. 243 - 248”, a dwukrotnie użyte wyrazy „Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazem „Policji”;

78/ w art. 159:

- a) w § 1 wyrazy „art. 209 - 216, 217 § 1 i 2 i art. 218 - 238” zastępuje się wyrazami „odpowiednio art. 249 - 257, 258 § 1, 2 i 4 oraz art. 259 - 280”,
- b) w § 2 wyrazy „art. 239 - 241” zastępuje się wyrazami „art. 281-284”;

79/ w art. 160:

- a) w § 1 wyrazy „do 10 złotych” zastępuje się wyrazami „do 1000 złotych”,
- b) w § 6 wyrazy „Artykuł 245 § 2” zastępuje się wyrazami „Artykuł 288 § 2”,
- c) § 7 skreśla się;

80/ w art. 161 wyrazy „Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazem „Policji”, a wyrazy „art. 242 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 285 § 2”;

81/ art. 162 otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. W postępowaniu przygotowawczym dotyczącym sprawy należącej do właściwości sądów, jeżeli kary określone w art. 160 § 1 i 2 okazały się nieskuteczne, albo gdy inne ważne względy za tym przemawiają, kierownik organu prowadzącego dochodzenie może zwrócić się do prokuratora z wnioskiem o zastosowanie kar porządkowych określonych w art. 285 § 1, art. 288 i 289 § 1 Kodeksu postępowania karnego, a do sądu rejonowego, w okręgu którego prowadzi się postępowanie o zastosowanie

kary porządkowej przewidzianej w art. 287 § 2 tego kodeksu. W razie uwzględnienia wniosku stosuje się odpowiednio również art. 286, 287 § 3 i 4, art. 289 § 2 i art. 290 § 2 i 3 Kodeksu postępowania karnego.”;

82/ w art. 163 w § 3 wyrazy „grożących kar konfiskaty mienia, przepadku rzeczy lub jej” zastępuje się wyrazami „grożącego przepadku osiągniętych korzyści majątkowych, przepadku przedmiotów lub ich”;

83/ art. 164 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 164. § 1.** Zabezpieczenie grożącej kary grzywny, kary pieniężnej, równowartości przedmiotów przestępstwa lub wykroczenia skarbowego, kosztów postępowania oraz uszczuplonych należności następuje w sposób określony w art. 164 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, i z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 43, poz. 189, Nr 146, poz. 680).

§ 2. Do zabezpieczenia grożącego przepadku osiągniętych korzyści majątkowych lub przepadku przedmiotów stosuje się odpowiednio art. 292 § 2 Kodeksu postępowania karnego.”;

84/ w art. 166:

a) w § 1 wyrazy „art. 25 § 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 25 § 1 pkt 1 lub art. 26 § 2”, a wyrazy „kar majątkowych” zastępuje się wyrazami „majątkowych kar i środków karnych”,

b) w § 2 wyrazy „domniemanie ustanowione w art. 134 § 1” zastępuje się wyrazami „odpowiednio art. 25”;

85/ w art. 167 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Zażalenie na postanowienie organu finansowego lub prokuratora rozstrzyga sąd właściwy do rozpoznania sprawy.”;

86/ w art. 168 wyraz „konfiskata” zastępuje się wyrazami „przepadek osiągniętych korzyści majątkowych”;

87/ w art. 169 w § 2 wyrazy „189 - 203 i 253 § 3 i 4” zastępuje się wyrazami „217 - 236 i 295 § 3 i 4”;

88/ w art. 171 w § 1 i 2 wyrazy „Milicją Obywatelską” zastępuje się wyrazem „Policją”;

89/ w art. 172 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zebranie danych stosownie do art. 213 i 214 Kodeksu postępowania karnego.”;

90/ art. 173 otrzymuje brzmienie :

„Art. 173. W postępowaniu przygotowawczym stosuje się odpowiednio art. 298 § 2, art. 299-303, 305 § 3 i 4, art. 308, 312-315, 318, 324, 326 i 327 Kodeksu postępowania karnego, a w postępowaniu należącym do właściwości sądów również art. 316, 317, 321, 322, 329, 331-333, 334 § 1 i art. 336 Kodeksu postępowania karnego, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału. Określone w tych przepisach uprawnienia i obowiązki dotyczą również innych organów prowadzących dochodzenie w sprawach karnych skarbowych.”;

91/ w art. 174:

- a) w § 2 w pkt 1 wyrazy „art. 48, 56, 63 § 1 i 2 oraz w art. 80 - 87” zastępuje się wyrazami „art. 48, 63 § 1 i 2, art. 80 - 87 oraz w art. 91¹”;
- b) w § 5 po wyrazie „Finansów” skreśla się przecinek i wyrazy „a w sprawach należących do właściwości organów administracji celnej - Minister Handlu Zagranicznego.”;

92/ w art. 175 w § 1:

- a) w pkt 1 dwukrotnie użyte w różnym przypadku wyrazy „Milicja Obywatelska” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Policja”;
- b) w pkt 2 wyrazy „Wojskowa Służba Wewnętrzna” zastępuje się wyrazami „Żandarmeria Wojskowa”, a wyrazy „art. 564 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 12 pkt 1 lit a i c ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego”;

c) w pkt 3 wyrazy „Wojsk Ochrony Pogranicza” zastępuje się wyrazami „Straży Granicznej”;

93/ w art. 179:

a) w § 2 wyrazy „do lat 2” zastępuje się wyrazami „do lat 3”,

b) w § 3 wyrazy „art. 564 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 12 pkt 1 lit. a i c Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego”;

94/ w art. 181 wyrazy „do lat 2” zastępuje się wyrazami „do lat 3”;

95/ w art. 182:

a/ skreśla się oznaczenie § 1, a wyrazy „Art. 272 § 2” zastępuje się wyrazami „Art. 316 § 2”,

b/ skreśla się § 2;

96/ w art. 185:

a) w § 1 wyrazy „do lat 2” zastępuje się wyrazami „do lat 3”,

b) w § 3 w pkt 2 wyrazy „karą dodatkową przepadku” zastępuje się wyrazami „przepadkiem przedmiotów”;

97/ art. 191 skreśla się;

98/ art. 192 otrzymuje brzmienie:

„Art. 192. § 1. W sprawie o przestępstwo skarbowe, nie należące do właściwości sądów, a w innej sprawie o przestępstwo skarbowe, której prokurator nie przejął do swego prowadzenia, postanowienie o warunkowym umorzeniu postępowania wydaje kierownik finansowego organu orzekającego pierwszej instancji z urzędu lub na wniosek organu dochodzeniowego.

§ 2. Jeżeli przestępstwo skarbowe polega na uszczupleniu należności państwowej i należność ta nie została zapłacona, postanowienie powinno określać termin jej zapłaty.

§ 3. Na postanowienie o warunkowym umorzeniu prokuratorowi i oskarżonemu przysługuje zażalenie. W razie postanowienia przepadku przedmiotu zażalenie przysługuje również interwenientowi.

§ 4. Postanowienie o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego wydaje finansowy organ orzekający drugiej instancji.

§ 5. Przed podjęciem postępowania organ określony w § 4 może przedsięwziąć lub zlecić organowi dochodzenia dokonanie niezbędnych czynności dowodowych w celu sprawdzenia okoliczności uzasadniających wydanie postanowienia o podjęciu postępowania.”;

99/ w art. 193 skreśla się wyrazy „prokuratora lub”, a wyrazy „art. 484 § 1 i art. 485” zastępuje się wyrazami „art. 549 i 550”;

100/ w art. 194 w § 2 wyrazy „192 § 3” zastępuje się wyrazami „192 § 6”;

101/ w art. 195 w § 2 skreśla się wyrazy „albo o warunkowym umorzeniu”, a wyrazy „art. 294” zastępuje się wyrazami „art. 328”;

102/ w części II w dziale II - Postępowanie karne skarbowe, tytuł rozdziału 9 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 9. Dobrowolne poddanie się odpowiedzialności”;

103/ w art. 196:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W postępowaniu przygotowawczym, a w postępowaniu przed finansowym organem orzekającym przed wydaniem orzeczenia karnego, oskarżony może złożyć na piśmie lub do protokołu wnioski o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności. Składając taki wniosek, oskarżony obowiązany jest uiścić jednocześnie co najmniej kwotę odpowiadającą najniższej grzywnie (karze pieniężnej) grożącej za dany czyn, a jeżeli czyn jest zagrożony przepadkiem przedmiotów - wyrazić zgodę na ich przepadek lub uiścić równowartość tych przedmiotów.”,

b) w § 2 wyraz „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”, a wyrazy „rzeczy zagrożonych karą przypadku” zastępuje się wyrazami „przedmiotów zagrożonych tym przypadkiem”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Nie jest dopuszczalne dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w sprawach o przestępstwa skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności albo karą ograniczenia wolności, jak również, gdy zgłoszono interwencję co do przedmiotów zagrożonych przypadkiem.”,

d) w § 4 w zdaniu pierwszym wyraz „karze” zastępuje się wyrazem „odpowiedzialności”;

104/ w art. 197:

a) w § 1 w zdaniu pierwszym wyraz „karze” zastępuje się wyrazem „odpowiedzialności”,

b) w § 2 wyraz „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”,

c) w § 3 wyrazy „Minister Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;

105/ w art. 198:

a) w § 1 wyraz „karze” zastępuje się wyrazem „odpowiedzialności”, a dwukrotnie użyty wyraz „rzeczy” zastępuje się wyrazem „przedmiotów”,

b) w § 2 wyraz „karze” zastępuje się wyrazem „odpowiedzialności”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prawomocne postanowienie zezwalające na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności powoduje te same skutki co prawomocne rozstrzygnięcie kończące postępowanie w sprawie; postanowienie to nie podlega wpisowi do rejestru karnego.”,

d) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Uiszczenie grzywny za przestępstwo skarbowe w drodze dobrowolnego poddania się odpowiedzialności nie stanowi przesłanki recydywy skarbowej określonej w art. 25 § 1 pkt 4.”;

- 106/ w art. 199 wyraz „karze” zastępuje się wyrazem „odpowiedzialności”, a wyraz „kar” zastępuje się wyrazami „majątkowych kar i środków karnych”;
- 107/ w art. 201 w § 2 skreśla się wyraz „zasadniczej”, a wyrazy „zastępczej i dodatkowej” zastępuje się wyrazami „środków karnych i kary zastępczej”;
- 108/ w art. 204 na końcu zdania drugiego dodaje się wyrazy „i innych środków przewidzianych w ustawie.”;
- 109/ w art. 208 w § 2 po wyrazie „skarbowe” dodaje się wyrazy „lub wykroczenie skarbowe”;
- 110/ w art. 211 w pkt 1 wyrazy „kary surowszej od wymierzonej” zastępuje się wyrazami „surowszej kary lub surowszego środka karnego od wymierzonych”;
- 111/ w art. 212 wyrazy „istnieją względy przemawiające” zastępuje się wyrazami „te same względy przemawiają”;
- 112/ w art. 213 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) rażącej niewspółmierności kary lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego lub innego środka.”;
- 113/ w art. 214 wyrazy „art. 11 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 17 § 1 pkt 1 i 2”;
- 114/ w art. 215-217 otrzymują brzmienie:
„Art. 215. § 1. Niezależnie od granic odwołania i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybień na treść orzeczenia finansowy organ orzekający drugiej instancji uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli:
1/ w wydaniu orzeczenia brał udział pracownik podlegający wyłączeniu na podstawie art. 135 § 1 pkt 4, 5 oraz 7-9,
2/ orzeczono nieznaną w ustawie karę lub środek zabezpieczający lub inny środek,
3/ zachodziła jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, wymienionych w art. 17 § 1 pkt 5-8,

- 4/ oskarżony nie miał obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego, lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy,
- 5/ finansowy organ orzekający orzekł w sprawie należącej do właściwości sądów,
- 6/ orzeczenie zostało wydane z naruszeniem przepisów o właściwości rzeczowej,
- 7/ w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,
- 8/ po wydaniu orzeczenia ujawniły się fakty lub dowody nie znane przedtem finansowemu organowi orzekającemu pierwszej instancji, z których wynika, że oskarżonemu należało wymierzyć karę znacznie surowszą.

§ 2. Uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w § 1 pkt 3 i 4 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego.

Art. 216. Jeżeli utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe, podlega ono zmianie na korzyść oskarżonego albo uchyleniu, niezależnie od granic odwołania i podniesionych zarzutów.

Art. 217. Nie zmieniając ustaleń faktycznych, finansowy organ orzekający drugiej instancji poprawia błędną kwalifikację prawną, niezależnie od granic odwołania i podniesionych zarzutów. Poprawienie kwalifikacji prawnej na niekorzyść oskarżonego może nastąpić tylko wtedy, gdy wniesiono środek odwoławczy na jego niekorzyść.”;

115/ w art. 219 w § 1 wyrazy „orzec karę surowszą niż orzeczona w uchylonym orzeczeniu tylko wtedy, gdy uchylenie nastąpiło z przyczyn określonych w art. 215 pkt 1, 2 lub 6-8” zastępuje się wyrazami „wydać orzeczenie surowsze niż uchylone, tylko wtedy, gdy orzeczenie to było zaskarżone na niekorzyść oskarżonego”;

116/ w art. 226 po wyrazie „kary” dodaje się wyrazy „i innego środka”;

- 117/ w art. 231 po wyrazie „Generalnego” skreśla się wyrazy „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
- 118/ w art. 233 w § 2 wyrazy „zespołu adwokackiego” skreśla się;
- 119/ w art. 234 wyrazy „częściowo od zwrotu Skarbowi” zastępuje się wyrazami „ w części od zapłaty na rzecz Skarbu”, a kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.”;
- 120/ w art. 235:
- a) w § 1 skreśla się zdanie drugie,
 - b) w § 4 wyrazy „2 złotych” zastępuje się wyrazami „20 złotych”;
- 121/ w art. 236 wyrazy „art. 542, 547 § 3 i 4, art. 548 i 553” zastępuje się wyrazami „art. 619 § 1, art. 625, 630 i 633”;
- 122/ w art. 238:
- a/ w § 2 w zdaniu pierwszym kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „chyba że ustawa stanowi inaczej”,
 - b/ dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:
 - „§ 4. Jeżeli Kodeks karny wykonawczy używa w znaczeniu ogólnym określenia „skazany”, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do ukaranego za wykroczenia skarbowe.
 - § 5. Jeżeli Kodeks karny wykonawczy używa w znaczeniu ogólnym określenia „wyrok” odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do rozstrzygnięć w sprawach o wykroczenia skarbowe”;
- 123/ w art. 239 dodaje się § 4 w brzmieniu:
- „§ 4. Wydane w postępowaniu wykonawczym postanowienia i zarządzenia doręcza się stronom, jeżeli przysługuje im środek zaskarżenia, a nie byli przy ich ogłoszeniu.”;

124/ w art. 240:

- a) w § 2 wyrazy „podlegających odprawie celnej lub będących w dyspozycji urzędu celnego dokonuje ten urząd” zastępuje się wyrazami „lub wartościach dewizowych podlegających kontroli celnej lub będących w dyspozycji urzędu celnego lub inspekcji celnej dokonują te organy”,
- b) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Do decyzji organów określonych w § 2 i 3 stosuje się odpowiednio art. 7 Kodeksu karnego wykonawczego.”;

125/ w art. 241 w § 1 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni”;

126/ w art. 242 w zdaniu drugim wyrazy „art. 125²” zastępuje się wyrazami „art. 28 i 29”;

127/ w art. 243:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie niejednoczesnego ukarania przez organy orzekające na karę pieniężną za wykroczenie skarbowe i na karę grzywny za inne wykroczenie.”;

128/ w art. 244:

- a) w § 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 155” zastępuje się wyrazami „art. 49 i 50”, a zdanie drugie skreśla się,
- b) w § 2 zdanie drugie skreśla się,
- c) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Odroczenie uiszczenia grzywny lub rozłożenie jej na raty można uzależnić od zabezpieczenia jej na majątku skazanego za przestępstwo skarbowe lub osoby odpowiedzialnej posiłkowo.”;

129/ art. 245-248 otrzymują brzmienie:

- „Art. 245 § 1. Jeżeli ukarany nie uiszczy grzywny lub kary pieniężnej w terminie, a nie można ich ściągnąć w drodze egzekucji, finansowy organ orzekający pierwszej instancji:

- 1) może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, grzywnę lub karę pieniężną w całości albo w części umorzyć stosownie do art. 51 Kodeksu karnego wykonawczego,
- 2) w pozostałych wypadkach postanawia o wykonaniu kary grzywny lub kary pieniężnej w formie pracy społecznie użytecznej, określonej w art. 12¹ § 3 i 4 oraz w art. 42 § 3 i 4, albo zastępczej kary pozbawienia wolności.

- § 2. W postanowieniu o wykonaniu pracy społecznie użytecznej albo o wykonaniu zastępczej kary pozbawienia wolności należy określić ich wymiar.
- § 3. Przed wydaniem postanowienia określającego wymiar kary zastępczej należy, w razie potrzeby, wysłuchać skazanego lub jego obrońcę. Na postanowienie skazanemu przysługuje zażalenie. Przepisy art. 274a § 1 -3 stosuje się odpowiednio.

Art. 246. § 1. Finansowy organ orzekający pierwszej instancji przesyła odpis postanowienia, o którym mowa w art. 245 § 2 wraz z odpisem orzeczenia karnego do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu skazanego z wnioskiem o zarządzenie wykonania.

- § 2. Sąd może przesłuchać skazanego, jak również zażądać nadesłania akt sprawy.
- § 3. W razie stwierdzenia istotnych uchybień sąd, nie kierując postanowienia do wykonania, przekazuje sprawę organowi określonemu w art. 227 lub 230 w celu rozpatrzenia sprawy w trybie nadzoru.
- § 4. Wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności następuje w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym oraz w art. 274a niniejszej ustawy.
- § 5. O przerwie wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności, o warunkowym zawieszeniu jej wykonania oraz o warunkowym zwolnieniu orzeka sąd penitencjarny po wysłuchaniu także przedstawiciela finansowego organu orzekającego. Przepis art. 52 Kodeksu karnego wykonawczego oraz art. 275a niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.
- § 6. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio do odroczenia wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności.

Art. 247. § 1. Do zabezpieczenia i egzekucji grzywny, kary pieniężnej, równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego oraz kosztów postępowania, jak również do zabezpieczenia uszczuplonych należności państwowych stosuje się odpowiednio art. 25, 26 i 28 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 2. Zabezpieczenie przepadku osiągniętych korzyści majątkowych oraz zabezpieczenie i egzekucja przepadku przedmiotów następuje w trybie i na zasadach przewidzianych w Kodeksie karnym wykonawczym. Osoba trzecia roszcząca prawo do przedmiotu objętego zabezpieczeniem lub egzekucją przepadku przedmiotu może dochodzić swych roszczeń tylko w trybie określonym w art. 19 niniejszej ustawy.

§ 3. Jeżeli zabezpieczenie określone w § 1 lub 2 nastąpiło na przedmiotach, których przechowanie jest połączone ze znacznymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami albo spowodowałoby znaczne obniżenie wartości przedmiotu, finansowy organ orzekający, a w toku dochodzenia - organ dochodzenia, może zarządzić sprzedaż tych przedmiotów, sprzedaż następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 4. Jeżeli postanowienie o zabezpieczeniu wydał prokurator stosownie do art. 166 przy wykonaniu tego postanowienia w zakresie zabezpieczenia przepadku osiągniętych korzyści majątkowych, kary grzywny, równowartości przedmiotów przestępstwa skarbowego, uszczuplonych należności państwowych i kosztów postępowania stosuje się ponadto odpowiednio art. 25, 26 i 28 kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 248. Do umorzenia postępowania wykonawczego stosuje się odpowiednio art. 15 Kodeksu karnego wykonawczego.”;

130/ w art. 249:

- a) w § 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 492 i art. 498” zastępuje się wyrazami „przepisy art. 560 i 566”,
- b) w § 6 wyrazy „art. 495” zastępuje się wyrazami „art. 563”;

131/ w art. 252 wyrazy „zarządzić przerwę w jej wykonaniu” zastępuje się wyrazami „lub środka karnego albo zarządzić przerwę ich wykonania”;

132/ w art. 255:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd rejonowy rozpoznaje w trybie uproszczonym także sprawy skierowane na drogę postępowania sądowego stosownie do art. 208 § 2.”,

b) w § 2 wyrazy „art. 420” zastępuje się wyrazami „art. 470”, a wyrazy „art. 24 lub 25 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 25 § 1 lub art. 26 § 2”;

133/ w art. 256 w § 4 wyrazy „art. 81- 84” zastępuje się wyrazami „art. 90 i 91”;

134/ w art. 258 wyrazy „art. 334 i 337 - 339” zastępuje się wyrazami „art. 389 i 391-394”;

135/ w art. 260 wyrazy „art. 503-511” zastępuje się wyrazami „art. 569-577”, a wyrazy „art. 503” zastępuje się wyrazami „art. 569”;

136/ art. 263 otrzymuje brzmienie:

„Art. 263. Kasację może wnieść również osoba odpowiedzialna posiłkowo lub interwenient. Przepis art. 393² Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.”;

137/ art. 265 otrzymuje brzmienie:

„Art. 265. Jeżeli sąd uzna, że skierowanie sprawy nie było zasadne, zwraca sprawę organowi, od którego ją otrzymał. Na postanowienie o zwrocie sprawy przysługuje zażalenie finansowemu organowi orzekającemu oraz stronie, która żądała skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.”;

138/ w art. 268 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na rozprawie wolno odczytywać akta sprawy przekazanej sądowi. Przepis art. 512 § 4 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.”;

139/ w art. 269 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wyrok wydany w sprawie o wykroczenia skarbowe nie podlega zaskarżeniu; nie dotyczy to wypadku, gdy sąd orzekł na niekorzyść obwinionego.”;

140/ w art. 270 w § 1 wyrazy „art. 191 § 4” zastępuje się wyrazami „art. 192 § 4”;

141/ w art. 273:

a) w § 2 wyraz „rewizyjnej” zastępuje się wyrazem „odwoławczej”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli odpowiedzialny posiłkowo, nie mający pełnomocnika, jest nieobecny, sąd zwraca się do właściwej okręgowej rady adwokackiej lub innego właściwego organu o wyznaczenie pełnomocnika. Wyznaczenie adwokata lub radcy prawnego dla nieobecnego odpowiedzialnego posiłkowo jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.”;

142/ art. 274 otrzymuje brzmienie:

„Art. 274. § 1. Wykonanie orzeczeń sądu w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odbywa się według Kodeksu karnego wykonawczego, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy. Przepis art. 238 § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli Kodeks karny wykonawczy używa w znaczeniu ogólnym określenia „wyrok”, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do rozstrzygnięć w sprawach o wykroczenia skarbowe.

§ 3. W sprawach o wykroczenia skarbowe właściwy do wykonywania orzeczeń wydanych przez sąd jest sąd rejonowy, w którego okręgu orzeczenie jest albo ma być wykonywane. Przepisy art. 13 § 1 i 2 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się odpowiednio.”;

143/ po art. 274 dodaje się art. 274a i 274b w brzmieniu:

„Art. 274a. § 1. W razie, gdy grzywna została uiszczona lub ściągnięta w drodze egzekucji tylko w części albo tylko w części wykonana w formie pracy społecznie użytecznej, sąd określa wymiar zastępczej kary pozbawienia wolności według zasad przewidzianych w art. 12¹.

§ 2. Od zastępczej kary pozbawienia wolności lub wykonywania pracy społecznie użytecznej, skazany może się w każdym czasie zwolnić przez złożenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia tytułem grzywny.

§ 3. W uzasadnionych wypadkach, sąd może na wniosek skazanego, wobec którego orzeczono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, zamienić tę karę na wykonanie pracy społecznie użytecznej. W takim wypadku art. 12¹ stosuje się odpowiednio. Ponowna zamiana zastępczej kary pozbawienia wolności na wykonanie pracy społecznie użytecznej jest niedopuszczalna.

§ 4. Jeżeli skazany uiszczył w wymaganym terminie co najmniej połowę grzywny, a egzekucja pozostałej części okazała się bezskuteczna sąd, zarządzając wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, może określić jej wymiar stosując, zgodnie z art. 12¹, przeliczenie korzystniejsze dla skazanego od przeliczenia przyjętego w wyroku. Przepis stosuje się odpowiednio do wykonywania pracy społecznie użytecznej.

Art. 274b. Do odroczenia grzywny lub rozłożenia jej na raty sąd stosuje odpowiednio art. 244 § 3.”;

144/ w art. 275:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1, wyrazy „art. 122” zastępuje się wyrazami „art. 65 § 1”,

b) dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli skazany uchyla się od odbycia kary ograniczenia wolności, sąd zamienia ją na zastępczą karę grzywny, przyjmując miesiąc ograniczenia wolności za równoważny grzywnie od 150 do 2 250 złotych”,

§ 3. Jeżeli orzeczenie zastępczej kary grzywny byłoby niecelowe z uwagi na brak możliwości jej uiszczenia lub ściągnięcia w drodze egzekucji, sąd określa zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności odpowiada 15 dniom pozbawienia wolności. Przepis art. 65 § 3-6 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się odpowiednio.”;

145/ po art. 275 dodaje się art. 275a w brzmieniu:

„**Art. 275a.** W razie stosowania środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, sąd nie może w okresie próby ustanawiać, rozszerzać lub zmieniać obowiązku uiszczenia należności państwowej albo od jego wykonania zwolnić.”;

146/ w art. 276:

- a) w § 1 wyrazy „Artykuł 125” zastępuje się wyrazami „Artykuł 25”,
- b) w § 3 wyrazy „art. 149 i 150” zastępuje się wyrazami „art. 44 i 49 - 51”;

147/ art. 277 otrzymuje brzmienie:

„Art. 277. § 1. W razie skazania za przestępstwo skarbowe popełnione w okolicznościach określonych w art. 25 § 1 pkt 1 albo w art. 26 § 2, przy egzekucji kary grzywny, przypadku osiągniętych korzyści majątkowych, równowartości pieniężnej, przypadku przedmiotów przestępstwa skarbowego oraz przy egzekucji kosztów sądowych stosuje się art. 25 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 2. W razie orzeczenia przypadku osiągniętych korzyści majątkowych organ egzekucyjny określony w art. 27 kodeksu karnego wykonawczego prowadzi również egzekucję orzeczonej równocześnie grzywny lub równowartości przedmiotów przestępstwa, łącznie z obciążającymi skazanego kosztami sądowymi, jeżeli dokonał uprzednio ich zabezpieczenia.

148/ w art. 278:

- a) w § 1 po wyrazie „celny” dodaje się wyrazy „lub inspekcja celna” a wyrazy „tego urzędu” zastępuje się wyrazami „tych organów”,
- b) w § 2 wyrazy „karę konfiskaty mienia” zastępuje się wyrazami „przepadek osiągniętych korzyści majątkowych”;

149/ art. 279 skreśla się;

150/ art. 280 otrzymuje brzmienie:

„Art. 280. § 1. W sprawach o przestępstwa skarbowe należące do właściwości sądów do żołnierzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 317 § 1, art. 318, 321 - 323, 324 § 1, art. 325 - 336 Kodeksu karnego.

§ 2. W sprawach o przestępstwa skarbowe należące do właściwości finansowych organów orzekających oraz w sprawach o wykroczenia skarbowe do żołnierzy

stosuje się odpowiednio art. 317 § 1, art. 318, 321, 331, 333-335 Kodeksu karnego.”;

151/ art. 282 skreśla się;

152/ w art. 285:

a) w § 1 wyrazy „art. XIV § 1 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 14 pkt 2 - 4 i art. 16”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. W sprawach zakończonych prawomocnym rozstrzygnięciem, w których kara nie została wykonana:

1) jeżeli według nowej ustawy czyn objęty wyrokiem nie jest już zagrożony karą pozbawienia wolności, wymierzoną karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu zamienia się na grzywnę albo karę ograniczenia wolności, przyjmując że jeden miesiąc pozbawienia wolności równa się dwóm miesiącom ograniczenia wolności albo jest równoważny grzywnie od 300 do 4 500 złotych,

2) zastępczej kary pozbawienia wolności nie wykonuje się, jeżeli niniejsza ustawa nie przewiduje możliwości jej zastosowania,

§ 4. Do przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych popełnionych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio art. 15 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 554) o przedawnieniu i zatarciu skazania.”;

Art. 2.

Do sprawców określonych w art. 25 § 1 i art. 26 § 2 ustawy karnej skarbowej, którzy popełnili przestępstwo skarbowe przed wejściem w życie niniejszej ustawy w warunkach przewidzianych tym przepisem, stosuje się zasady wymiaru kary i innych środków według nowych przepisów.

Art. 3.

W sprawach o wykroczenia skarbowe, w których złożono odwołanie do finansowego organu orzekającego drugiej instancji i nie zakończonych rozstrzygnięciem do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, strona może zamiast tego odwołania złożyć żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego stosownie do art. 208 § 2 ustawy karnej skarbowej.

Art. 4.

Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy karnej skarbowej z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie z dniem

UZASADNIENIE

I

1. Projektowana nowelizacja ustawy karnej skarbowej jest konieczna i celowa z kilku istotnych powodów.

Po pierwsze - całkowite uchylenie obowiązującej ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. i uchwalenie nowego Kodeksu karnego skarbowego w najbliższym czasie nie jest możliwe ze względów czasowych.

Po drugie, z dniem 1 stycznia 1998 r. wchodzi w życie trzy nowe kodeksy z zakresu kodyfikacji karnej tj. Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego i Kodeks karny wykonawczy. Przepis art. 4 Przepisów wprowadzających nowy Kodeks karny pozostawia w mocy ustawę karną skarbową z 1971 r., która to ustawa, w wielu miejscach powołuje się na liczne przepisy dotychczasowego Kodeksu karnego, Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego wykonawczego.

Dalsze więc obowiązywanie do czasu wejścia w życie nowego Kodeksu karnego skarbowego ustawy karnej skarbowej z 1971 r. wymaga wprowadzenia odpowiednich korekt (formalnych i merytorycznych), zgodnych z nowymi regulacjami kodyfikacji karnej z 1997 r.

Po trzecie - powinna również wejść w życie szeroka nowelizacja prawa o wykroczeniach (ustawa o zmianie Kodeksu wykroczeń z 1971 r., Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia z 1971 r. i ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń z 1971 r.). W tej sytuacji także w zakresie wykroczeń skarbowych konieczne będzie zapewnienie odpowiedniej spójności systemowej w relacji do wykroczeń pospolitych.

Po czwarte - przyjmując, że w przyszłości, wszystkie przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przejdą do wyłącznej kompetencji sądów, należy już teraz uzupełnić nowelizowaną ustawę karną skarbową z 1971 r. stosownymi gwarancjami materialno-prawnymi, procesowo-prawnymi i karno-wykonawczymi. Proponowane więc regulacje w tym zakresie uwzględniają podstawowe zmiany zawarte już

w kodyfikacji karnej z 1997 r., w projektach kodyfikacji prawa o wykroczeniach oraz w projekcie Kodeksu karnego skarbowego.

Po piąte - proponowane korekty związane są także ze zmieniającą się stopą inflacji. Ostatnia bowiem szersza zmiana zmierzająca do racjonalizacji polityki karnej w zakresie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych (ustawa karna skarbową jest integralnie złączona z aktualną wartością pieniądza) miała miejsce stosunkowo dawno, tj. na podstawie ustawy z dnia 10 października 1991 r. o zmianie ustawy karnej skarbowej (Dz. U. Nr 107, poz. 458).

Wreszcie, po szóste - proponowane korekty wynikają z konieczności modyfikacji istniejących sprzeczności, a niekiedy nawet usunięcia oczywistych błędów (np. art. 32 § 2, art. 108 § 3, art. 129 pkt 1, art. 174 § 2 pkt 1, art. 255 § 1).

2. Nowelizacja ustawy karnej skarbowej z 1971 r ogranicza się jedynie do koniecznych zmian unormowań, które po wejściu w życie nowej kodyfikacji będą miały istotne znaczenie dla skutecznego stosowania przepisów tej ustawy w bieżącej praktyce organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości (pozasądowych i sądowych).

II

1. Odpowiednie stosowanie niektórych przepisów części ogólnej nowego Kodeksu karnego z 1997 r. projektowana nowelizacja wprowadza głównie poprzez przepisy zawarte w art. 2 (w zakresie przestępstw skarbowych), w art. 36 (w zakresie wykroczeń skarbowych) i w art. 280 § 1 i 2 (w zakresie odpowiedzialności żołnierzy sprawców przestępstw i wykroczeń skarbowych). W pozostałych wypadkach prosta zmiana przepisów Kodeksu karnego z 1969 r. na nowe przepisy Kodeksu karnego z 1997 r. ma charakter jedynie sporadyczny (np. art. 6 § 3, art. 123 § 2).

2. W tych sytuacjach, w których korzystanie z ogólnych przepisów nowego Kodeksu karnego z 1997 r. okazało się - z różnych względów - niemożliwe (np. odmienny system wymiaru kary grzywny dziennej w nowym Kodeksie karnym), projekt ustawy wprowadza autonomiczne przepisy karnoskarbowe. W szczególności, chodzi tutaj o:

- specjalną dyrektywę wymiaru kary grzywny kwotowej (art. 10 § 2, art. 33 § 1),

- przesłanki kwotowe wymiaru zastępczej kary pozbawienia wolności lub pracy społecznie użytecznej za nieściągalną karę grzywny orzeczoną za przestępstwa skarbowe (art. 12¹) oraz kary pieniężnej za wykroczenia skarbowe (art. 42),
- katalog środków karnych za przestępstwa skarbowe (art. 13) i za wykroczenia skarbowe (art. 41 § 2),
- katalog środków zabezpieczających (art. 18),
- przesłanki kwotowe zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary grzywny (art. 24a),
- definicję „znacznej wartości” (art. 25 § 4) i „wielkiej wartości” (art. 26 § 4),
- przesłanki ustawowe dotyczące wymiaru kary łącznej (art. 28 § 2 i 3, art. 28b, art. 28c),
- szczególne regulacje dotyczące warunkowego umorzenia postępowania karnego skarbowego (art. 29 § 1), warunkowego zawieszenia wykonania kary ograniczenia wolności (art. 29 § 3) oraz warunkowego zwolnienia (art. 30 § 3),
- wcześniejszą rehabilitację tzw. prawną po orzeczeniu niektórych środków karnych (art. 30a),
- przedawnienie wykonania oraz zatarcie skazania za niektóre środki karne (art. 31a § 1 i 2).

Z podobnych względów proponuje się uzupełnienie przepisów tzw. prawa międzyczasowego (art. 285 § 3 i 4 uks oraz art. 2 i 3 projektu).

3. Z kolei, ze względów systemowych, w projekcie ustawy proponuje się szereg koniecznych zmian w zasadach karania za przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

W szczególności, w zakresie przestępstw skarbowych, wprowadzono, po pierwsze - odpowiednie korekty zwiększające elastyczność karania sprawców tych czynów zabronionych (np. ogólna reguła stosowania szeroko kary ograniczenia

wolności w art. 9, sposobu łagodzenia kary w art. 23), przy jednoczesnym rozszerzeniu penalnego znaczenia finansowego obowiązku uiszczenia należności państwowej (art. 23 § 3, art. 24, 25 § 2, art. 275a), a po drugie - zwiększono możliwości większej progresji karania, zwłaszcza przez: rozbudowanie przesłanek nadzwyczajnego zaostrzenia kary (art. 25 § 1, art. 26 § 2), wprowadzenie nowego środka karnego w postaci przepadku osiągniętych korzyści majątkowych (art. 26a), rozszerzenie zakresu odpowiedzialności posiłkowej osób trzecich (art. 32 § 2), czy też zaostrzenie przesłanek czynnego żalu (art. 7 § 1 i § 2 pkt 3).

Natomiast w zakresie wykroczeń skarbowych w projekcie ustawy proponuje się niezbędne zmiany dotyczące: zasady winy (art. 38), postaci przepadku przedmiotów (art. 43) oraz początku biegu terminu przedawnienia karalności (art. 45 § 2).

III

1. Odpowiednie stosowanie niektórych przepisów nowego Kodeksu postępowania karnego z 1997 r. w postępowaniu karnym skarbowym przed finansowymi organami dochodzeniowymi i orzekającymi projekt ustawy przewiduje głównie w art. 126 i 173. Dodatkowo należy podkreślić, że w niektórych pozostałych wypadkach (np. art. 152, 159, 171 § 1, 263 i 273) proponowane zmiany mają na celu wypełnienie luk, jakie zaistniały w przypadku ustawy karnej skarbowej po radykalnych zmianach w przepisach Kodeksu postępowania karnego w latach 1993 - 1995.

2. Podobne zmiany integracyjne i unifikacyjne projekt ustawy przewiduje w licznych i różnych przepisach autonomicznych procedury karnoskarbowej. W szczególności, dotyczy to:

- wyłączenia pracownika (art. 135 § 1 pkt 2, 4, 7 i 8 oraz art. 136),
- wywiadu środowiskowego (art. 152a),
- zaostrzenia kar porządkowych (art. 162),
- celu postępowania przygotowawczego (art. 172 pkt 4),
- zakresu dochodzenia uproszczonego (art. 181, 185 § 1),
- kontroli sądowej każdego rozstrzygnięcia finansowego organu orzekającego w sprawie o wykroczenie skarbowe (art. 208 § 2),

- wyłączenie kompetencji prokuratora w zakresie stosowania warunkowego umorzenia postępowania karnego skarbowego (skreślono art. 191),
- licznych uzupełnień przepisów odnośnie postępowania odwoławczego (art. 211 pkt 1, art. 212, 213 pkt 4, art. 215 § 1 pkt 2 i 4 oraz § 2, art. 216, 217 i 219 § 1).

3. Jeżeli chodzi o postępowanie karne skarbowe przed sądem, to pełna integracja i unifikacja z nowym Kodeksem postępowania karnego z 1997 r. zapewnia ogólna reguła zawarta w art. 254 uks. W tej sytuacji dokonano jedynie kilku koniecznych zmian nowelizacyjnych w autonomicznych przepisach tej ustawy, zwłaszcza ze względów systemowych - w art. 255 § 1 i w art. 263.

IV

1. Odpowiednie stosowanie niektórych przepisów nowego Kodeksu karnego wykonawczego z 1997 r. w postępowaniu wykonawczym w zakresie rozstrzygnięć finansowych organów orzekających projekt ustawy wprowadza w art. 238 § 2, 239 § 4, art. 240 § 2 i 3, art. 241 § 1, art. 242, 243, 244, 245, 246, 247 i 248.

W szczególności, zwiększono gwarancje stron w postępowaniu wykonawczym. przedłużono termin uiszczenia grzywny i kary pieniężnej do 30 dni, ujednolicono przepisy dotyczące umorzenia grzywny i kary pieniężnej, a także przepisy dotyczące wykonania pracy społecznie użytecznej i zastępczej kary pozbawienia wolności oraz umorzenia postępowania wykonawczego.

2. Natomiast, jeżeli chodzi o przepisy dotyczące wykonania orzeczeń sądu w sprawach karnych skarbowych, to projekt ustawy dokonuje odpowiedniej modyfikacji w przepisach art. 274 - 278 (zarówno w relacji do nowego Kodeksu karnego wykonawczego z 1997 r., jak i nowego Kodeksu karnego z 1997r.).

W szczególności, ze względów systemowych rozszerzono przepisy wykonawcze na wykonanie orzeczeń sądu również w sprawach o wykroczenia skarbowe (art. 274 § 1 - 4), wprowadzono autonomiczne przepisy dotyczące wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności (art. 274a) oraz uchylania się od wykonania kary ograniczenia wolności (art. 275 § 2 i 3).

V

1. Najważniejsze zmiany kwotowe, a zwłaszcza w tym zakresie pięciokrotne zwiększenie górnych granic zagrożenia karą grzywny za przestępstwa skarbowe i karą pieniężną za wykroczenia skarbowe będzie stanowić istotny warunek dalszego wzmocnienia niezbędnej ochrony karnej uzasadnionych interesów Państwa.

2. Przy okazji podwyższenia górnych granic kar majątkowych (kary grzywny i kary pieniężnej) za przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe skorygowano także dolną granicę ustawowego zagrożenia karą pieniężną za wykroczenia skarbowe, w relacji systemowej do podobnej granicy w Kodeksie wykroczeń.

3. Poza tym, pięciokrotnie podwyższono granice kwotowe kar grzywny jako przesłanki recydywy skarbowej (w art. 25 § 1 pkt 4), kwoty wartości przedmiotu czynu w postaci podatku narażonego na uszczuplenie (art. 92 § 2, art. 93 § 3, art. 97 § 2 i art. 98 § 2) oraz kwotę, w stosunku do której można zaniechać rozstrzygnięcia o kosztach (art. 235 § 4).

4. Następnie ze względów systemowych (w relacji do Kodeksu wykroczeń) ujednolicono równoważnik kwoty nieściąganej kary pieniężnej za wykroczenia skarbowe za jeden dzień kary zastępczej pozbawienia wolności. Ten przelicznik w art. 42 § 1, podniesiono dziesięciokrotnie w górnej granicy, ponieważ w Rzeczypospolitej Polskiej równoważnik jednego dnia pozbawienia wolności powinien być jednakowy, niezależnie od charakteru danego czynu zabronionego. Z tych samych względów kwotę kary pieniężnej za wykroczenia skarbowe nie podlegającą zamianie na karę zastępczą pozbawienia wolności proponuje się ustalić w dwukrotnej wysokości (art. 42 § 1).

5. W ścisłym związku z powyższymi propozycjami, jak i ze wcześniejszymi zmianami w Kodeksie karnym z 1969 r. (z uwagi na ustawę z dnia 12 lipca 1995 r. o zmianie Kodeksu karnego, Kodeksu karnego wykonawczego oraz podwyższenia dolnych i górnych granic grzywien i nawiązek w prawie karnym (Dz. U. Nr 95, poz. 475), które dotyczyły także „odpowiednio” przestępstw skarbowych (art. 37 § 1 kk powołany w art. 2 uks), należało skorygować także w prawie karnym skarbowym

kwotę dotyczącą umorzenia nieściągalnych kar grzywnien orzeczonych za przestępstwa skarbowe (art. 12¹).

6. Również w związku z korektą przepisów związanych z zastępczą karą pozbawienia wolności, ujednolicono systemowo górną granicę tej kary zastępczej w razie nieściągalności orzeczonej kary grzywny za przestępstwo skarbowe zagrożone wyłącznie karą grzywny. Zmniejszono ją do 6 miesięcy w art. 12¹, a więc ustalono z powrotem tak samo jak miało to już miejsce w 1990 r. (Dz. U. Nr 86, poz. 503) i tak samo, jak w zakresie innych przestępstw na podstawie art. 46 § 1 nowego Kodeksu karnego wykonawczego z 1997 r. Ujednolicono także maksymalną górną granicę zastępczej kary pozbawienia wolności (do 12 miesięcy) w razie zagrożenia za przestępstwo skarbowe karą pozbawienia wolności.

7. Z kolei w tych wypadkach, w których część szczególna ustawy karnej skarbowej z 1971 r. zawiera czyny zabronione tzw. przepołowione, próg kwotowy rozgraniczający karalność wykroczenia skarbowego od przestępstwa skarbowego podwyższono czterokrotnie (zamiast obecnie 500 zł, proponuje się wyższy próg w kwocie 2 000 zł). W związku z tym podwyższonym progiem kwotowym karalności wykroczeń skarbowych, proponuje się jeszcze dwie zmiany porządkujące: po pierwsze - należy skreślić teraz całkowicie zbędny art. 108 § 3 (błędnie uregulowany w 1991 r. przy okazji nowelizacji ustawy karnej skarbowej), a po drugie, proponuje się ograniczyć karalność wykroczeń skarbowych w zasadzie do winy umyślnej (zmiana art. 38), co łatwo usunie wewnętrzną niekonsekwencję w stosunku do podobnych przestępstw skarbowych. Mianowicie, niezrozumiała jest (zwłaszcza od nowelizacji ustawy karnej skarbowej w 1991 r.) zbyt szeroka karalność wykroczeń dewizowych i wykroczeń podatkowych, tj. również z winy nieumyślnej, przy jednoczesnym braku takiej karalności za podobne przestępstwa skarbowe. Z propozycją zmiany reguły zawartej w art. 38 związana jest ściśle korekta proponowana w art. 88 § 3.

8. Wreszcie, bardzo ważną kwestię kwotową proponuje się uregulować wyraźnie przez odpowiednią zmianę treści przepisów art. 25 („znaczna wartość”) i art. 26 („wielka wartość”).

9. W końcu, w części procesowej ustawy karnej skarbowej skorygowano i ujednolicono systemowo górną granicę kary porządkowej w postępowaniu karnym

skarbowym, tj. podwyższono ją dziesięciokrotnie, ponieważ kwotę tę pominięto w 1991 r. przy okazji nowelizacji tej ustawy.

VI

1. Projekt ustawy zawiera szereg zmian terminologicznych w autonomicznych przepisach karnoskarbowych. Ta aktualizacja wyrażeń ustawowych dotyczy przyjęcia takich nowych terminów systemowych, jak np.: społeczna szkodliwość czynu, kara (bez dodatkowego oznaczenia „zasadnicza”), środki karne, przepadek przedmiotu, dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, kasacja, Policja, Straż Graniczna, Żandarmeria Wojskowa.

2. W związku z reformą centrum rządowego wyrazy „Ministra Handlu Zagranicznego” zastąpiono wyrazami „Ministra Finansów” (art. 129 pkt 1, 131, 133 § 2, 197 § 3) i skreślono zbędny w tej sytuacji art. 279.

VII

1. Konieczne były także pewne korekty systemowe w relacji do prawa finansowego, a przede wszystkim do prawa podatkowego, np. istotna zmiana redakcji przepisu dotyczącego początku biegu terminu przedawniania karalności za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe polegające na narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności państwowej (art. 31 § 2, art. 45 § 1), czy też nowa definicja „księgi” (art. 116 § 3).

2. Zmiany porządkujące proponowane w art. 129 pkt 1, art. 174 § 2 pkt 1 i art. 240 § 2 są zwykłą konsekwencją zmian dokonanych wcześniej w prawie celnym i w prawie dewizowym.

3. Nowelizacja ustawy karnej skarbowej z 1971 r. nie powoduje ujemnych skutków dla budżetu, nie wymaga bowiem wzrostu wydatków budżetowych, wręcz przeciwnie, powinna skutkować zwiększeniem dochodów budżetu Państwa.

MINISTER-PRZEWODNICZĄCY
KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

Ryszard Czarnecki

Sekr.Min. RCz. ¹⁹⁹⁵ 33.../97/DHPiST-kk

Warszawa, 1997 - 12 - 01

Pani
Hanna Suchocka
Minister Sprawiedliwości

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy karnej skarbowej, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz.U. Nr 106, poz. 494) przez Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy karnej skarbowej (pismo nr P.I.405/265/97) pozwalam sobie stwierdzić, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa europejskiego.

Z poważaniem,

Ryszard Czarnecki

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku ⁸ stycznia 1998 r.

Cena - 1.53 zł + 22% VAT

